

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 120. Circa decimas concedendas Ecclesiæ vel pio alicui loco quando requiratur consensus Capituli Cathedralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Ob deficientem illam cum Capitulo communicationem, dicit eum non egere tractatu eum eodem in unione facienda. Ex quo sequi videtur, eum etiam non egere in hoc Capituli consensu, si aliunde ad hoc non teneatur; etsi aliàs absolute juxta dicta supra non bene inferatur; non eget tractatu, ergo neque consensu. Nihilominus, dum potestate sua ordinaria uniret beneficium aliquod. Eiusdem Cathedralis dignitati alicui ejusdem, videretur egere consensu Capituli Cathedralis, non quidem ob conjunctionem cum illo; sed quia talis suppressio, quae contingit in tali unione, vel maxime concernit Capitulum.

Quest. 117. An in unione beneficii Ecclesiae collegiatae, cujus collatio spectat ad collatorem inferiorem, requiratur consensus Capituli Cathedralis?

Resp. ad hoc *in for. benef. p. 3. q. 9. 17.* ex Ventrigl. *l. c. §. 2. num. 14. & 15.* præter consensum dicti collatoris & Capituli ecclesiae collegiatae, alteriusve habentis collegium aliquod clericorum, requiritur adhuc consensus Capituli Cathedralis.

Quest. 118. An ad dissolutionem unionis & dismembrationem requiratur consensus Capituli Cathedralis?

Resp. Ad primum affirmativè, præsertim, dum unio facta dignitati aut præbendæ Ecclesiae Cathedralis. Videturque sequi ex eo, quod sicut qui potest unire (intellige potestate competente jure ordinario, sive de potestate competente consuetudine vel ex privilegio; cum consuetudo, privilegium, præscriptio se non extendat ad contraria. Castrop. *de benef. d. 6. p. 12. §. 4. num. 4. Azor. p. 2. l. 6. c. 29. q. 5.*) potest etiam unionem dissolvere; cum per quas causas res nascitur, per easdem etiam dissolvatur. Castrop. *l. c.* Corrad. *l. c. c. 25. à num. 48.* ita etiam videtur dicendum, quod cujus consensus requiratur ad faciendam unionem ejusdem etiam consensus requiratur ad dissolvendam unionem, præsertim dum dissolutio cedit in dispendium illius, cujus consensus requiritur.

2. Resp. Ad secundum: ad dismembrationem ecclesiae parochialis seu reddituum ad matricem ecclesiam pertinentium (idem est de redditibus dignitatis alteriusve beneficii) requiritur dictus consensus; cum talis dismembratio sit alienatio quædam Ecclesiae. Fagn. *ad c. ad audiendam il. primo de eccl. adif. num. 15. juncto num. 50. & 51.*

Quest. 119. An & qualiter consensus Capituli requiratur ad suppressionem beneficiorum?

Resp. In suppressione Canonice etiam collegiatae ecclesiae ob tenuitatem reddituum præter consensum illius collegiatae requiritur quoque consensus Capituli Cathedralis ita, ut illo deficiente, suppressio (quæ est extinctio tituli beneficii, per quam beneficium desinit esse in rerum natura, ejusque redditus, si quos habet applicantur aliis beneficiis vel piis locis) & unio illorum reddituum sit ipso jure nulla. Ventrigl. *Tom. 2. an-*

not. 8. num. 19. Castrop. *l. c. d. 6. p. 2. §. 9. n. 1.* Corrad. *l. c. num. 25. 26. & 30.* citans Monet. *de commut. ult. vol. c. 12. q. 6. num. 115.* requiritur enim tunc consensus Capituli Cathedralis tanquam solennitas & veluti forma; consensus verò ecclesiae collegiatae tanquam consensus personæ interesse habentis. Unde licet uterque hic consensus necessarius sit ad valorem suppressionis, posterior tamen, qui præstatur à persona ut interesse habente, ex post supervenire potest, prior verò, qui ut solennitas, adeoque pro forma adhibetur, necessario intervenire debet tempore suppressionis. Quare etiam, dum supprimuntur Canonice vel beneficia ipsius Ecclesiae Cathedralis adeoque Capituli Cathedralis intervenire debet non tantum tanquam personæ interesse habentis, sed etiam tanquam solennitas formalis, intervenire debet tempore suppressionis. Vide me *in for. benef. p. 3. q. 969.* Porro licet aliàs consensus ad suppressionem requisitus intervenisse probari debeat, supponi tamen etiam id ipsum potest, ubi tantum tempus effluxit, quod faciat præsumere solennitates à jure requisitas intervenisse. Corrad. *l. c. num. 42.* citans Menoch. *l. 2. præsump. 75. num. 24. & n. 43.* assignat annos 30.

Quest. 120. Circa decimas concedendas Ecclesiae vel pio alicui loco quando requiratur consensus Capituli Cathedralis?

Resp. Circa hoc id ferè unicum hic dicendum, quod, si laicus decimas, quas justè ex antiquo, nimirum ante Concilium Lateranense obtinuit in feudum ab ecclesia seu Prælate ecclesiastico, restituere seu redonare velit eidem ecclesiae, poterit id etiam absque requisito consensu Episcopi juxta *c. cum Apostolica b. t.* adeoque multo magis sine consensu Capituli. Si verò eas alteri loco pio, monasterio vel ecclesiae, à qua eas non accepit, donare velit, quod potest (uti etiam id permittitur laico, qui eas injustè accepit ante Concilium Lateranense, & induci nequit, ut illas eidem ecclesiae, à qua injustè accepit, restitnat. Arg. *c. cum Apostolica*) requiritur necessario consensus Episcopi Diocessani juxta *c. Apostolica*, sine quo religiosi etiam exempti eas recipere nequeunt; nec etiam laicus quicquam de rebus ecclesiasticis (quale est jus decimarum) disponere potest, & probabiliter etiam consensus Episcopi vel Prælati ecclesiae, à qua acceptæ decimæ. Non tamen requiritur ad hanc donationem consensus Capituli Cathedralis; cum per illam non tam alienetur, quam revocetur res ecclesiastica de manu laici ad ecclesiam, saltem universalem, ad quam principaliter spectat jus decimarum. Less. *de just. l. 2. c. 39. num. 20.* Castrop. *ir. 2. d. 10. p. 9. num. 6.* Azor. *p. 1. l. 7. c. 36. q. 13.* Pirh. *b. t. num. 12. & 13.* juxta *c. cum Apostolica*. Major poterat esse dubitatio, num præter consensum Episcopi requiratur consensus Capituli, dum laicus justè possidens decimas in feudum, alteri laico concedit eas in feudum; quod eum posse (saltem accedente consensu Ecclesiae, à qua eas primitus accepit laicus) tenent Card. Jo. And. Sylv. Covar. Castrop. Laym. Pirh. à me citati *in for. benef. p. 1. q. 475. num. 3.* contra Abb. Less. & alios. In quo dubio pro negativa facere videtur, quod hæc non sit nova concessio feudi seu alienatio domini

utilis, sed alienationis legitimæ jam factæ continuatio. Pro affirmativa verò, quòd saltem in casu, dum laicus transferens decimas caret liberis & successore, adeoque feudo factò caduco decimæ necessàrio reversuræ sunt ad ecclesiam tanquam donainam directam, à qua eas acceperat laicus transferens ejusvè antecessores, tali alienatione crearetur magnum præjudicium ecclesie. Cui tamen rationi obstare videtur, quòd Episcopus vel Prælati ecclesie easdem, antequam illi incorporarentur, denuo concedere possit alteri laico, si ecclesie expedire videatur; idque absque eo, quòd necesse sit desuper requirere consensum Capituli Arg. Extrav. *ambitioso*; juxta quam res ab aliquo solita dari in feudum potest deinceps sine ulla solennitate à Prælato concedi & c. 2. de feudis, & ibi Gl. & DD. & ita tenet cum Covar. Laym. *ib. mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 2.* Quin etiam nullo jure prohibeatur laicus justè possidens decimas in feudum alium subinfundare. Vide me de his l. c.

Quest. 121. An & qualiter requiratur consensus Capituli in puniendis excessibus subditorum & ventilandis causis criminalibus etiam ipsorum Canonicoꝝ Cathedralium?

1. Resp. primò: Spectato jure communi in puniendis & corrigendis excessibus ab Episcopo requiratur consensus Capituli Cathedralis ita ut sine illo lata sententia Episcopi esset nulla, c. *Episcopus nullius* 15. *quest. 7.* & Arg. c. 1. de *excessib. Prælat.* ubi prohibetur, ne Episcopi Presbyteros sine judicio (id est, consensu, ut Gl. *ibid. v. Capituli*.) Capituli suspendere, aut eorum ecclesias interdico supponere attentent. Idem est de excommunicatione, utpote quæ est pœna gravior, ut citata Gloss.

2. Resp. secundo: Requiritur quoque consensus Capituli (intellige representati per duos ex eo Canonicos ad hoc circa initium electos juxta dispositionem Trident. *Sess. 25. c. 6. de reform.*) in tractandis causis criminalibus contra personas in dignitate ecclesiastica constitutas, vel etiam quæ sunt de ipso Capitulo Cathedrali alteriusve collegiata. Fagn. in c. *irrefragabili. §. excessus. n. 26.* ubi: recepta magis videtur opinio, ut in criminalibus (intellige, etiam Capitularium Cathedralium,) Capituli consensus requiratur per textum c. *Episcopus nullius.* & c. *si quid verò. dist. 68. junctâ Gl. fin.* & Gl. *unic. in c. si Episcopus. dist. 24.* & Gl. in c. *cum nos. h. t.* citat insuper pro hoc Innoc. in c. *grave. de præb. v. item secus. num. 5.* Felin. in cit. *§. excessus. num. 3.* &c. Quamvis addat hunc consensum Capituli non adhiberi tantum pro quadam solennitate, sed esse simul cum jurisdictione, quæ in puniendis excessibus Capitularium communis sit inter Episcopum & Capitulum, & hanc sententiam videri canonizatam à Trident. *loc. cit.* cujus tamen decretum loqui solum de Capitulis exemptis juxta declarationem S. Cong. quam refert Zerol. *pr. Episc. p. 1. v. Capitulum. §. 8.* tenent Barbof. de *Can. & dignit. c. 28. num. 2.* citans præter alios Seraph. *deci. 493. num. 1.* & apud Reiffenst. *h. t. num. 24.* Vallenf. *h. t. num. 5.* & Engels *num. 4.* qui exinde inferat, in aliis Capitulis non exemptis posse Episcopum propria autoritate contra singulares de Capitulo ad summum de consilio

aliorum procedere; cum non reperitur textus, in processu contra aliquos de Capitulo non exempto exigens consensum reliquorum.

Quest. 122. An Prælati sine consensu Capituli renunciare possit hereditati vel legato rei immobilis & mobilis pretiose?

Resp. Non convenire in hoc AA. affirmant cum Abb. in c. *tua. h. t. num. 8.* & Menoch. de arb. *jud. l. 2. cas. 171. num. 52.* Sanch. de *marim. l. 6. d. 4. num. 12.* apud Laym. *ib. mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 7.* qui hanc sententiam dicit probabilem & communiorem. Item eandem tenent Zoëf. *ut. de reb. eccl. non alien. num. 7.* Barbof. de *potest. Episc. alleg. 95. num. 52.* Less. de *just. l. 2. c. 24. num. 65.* C. de Luca, de *donat. d. 23. num. 16.* Castrop. *To. 2. tr. 12. p. 15. §. 1. num. 11.* & alii, quos citat & sequitur Reiffenst. *h. t. num. 39.* fuscè hanc sententiam propugnans. Ratio præcipua horum AA. est, quòd non interveniat vera & propria alienatio, quando repudiatur solum res, quæ nondum fuit ecclesie; juxta expressum textum, *L. alienationis. ff. de verb. signif. ubi: qui occasione acquirendi non utitur, non intelligitur alienare, veluti qui hereditatem omittit aut optionem intra certum tempus datam non amplectitur* &c. facit etiam pro hac sententia quòd dictum supra, nimirum quòd omisso consensu Capituli præjudicet ecclesie in acquirendis; quia actus sine eo gestus valet. Contrarium nihilominus, nimirum talem repudiationem sine consensu Capituli fieri non posse, & sic faciãam à Prælato esse invalidam, docent Bald. in *L. contra juris. §. 1. ff. de pactis.* Anchar. in c. *ut super de reb. eccl. non alien. num. 6.* Azor. p. 2. l. 9 c. 1. *quest. 12.* hanc sententiam dicens probabiliorē. Quarant. in *summ. Bullar. v. alienatio rer. eccl. Molin. de contract. d. 468. num. 11.* Engels ad *tit. de reb. eccl. non alien. num. 9.* & alii apud Sanch. & Reiffenst. *LL. cit.* Quorum præcipua ratio est, quòd licet ante aditam hereditatem jus nullum in re seu dominium sit acquisitum ecclesie, sit tamen per oblatam hereditatem acquisitum eidem jus ad rem, cui Prælati sine consensu Capituli non videatur posse resignare; cum ejusmodi juris abdicatio quædam alienationis species in causâ favorabili ecclesie censei debeat. Insuper jus ad rem pariat actionem; cessio autem actionum fieri nequeat sine solennitatibus juris; quia est species alienationis bonorum. Arg. *L. bonorum. ff. de V. S. ubi: ecclesieque bonis annumerabatur etiam, si quid est in actionibus, petitionibus, præsentionibus; nam hæc omnia in bonis esse videntur,* &c. Ad quas rationes respondere conatur Reiffenst. n. 47. dicendo; hereditatem & legatum non nisi expresse aut tacite acceptatum tribuere jus ad rem, ac parere actionem personalem, quæ sine alienatione cedi non possit. Verum quid vetat dicere, tempore, quo in suspensio est acceptatio, seu quo hæres & legatarius de acceptanda & adeunda hereditate aut legato deliberat, jus ad rem, nempe ad hereditatem & legatum ei competere, quòd postmodum repudiata hereditate aut legato extinguitur; etsi hereditas aut legatum ipsum quòd ad jus in re pro tempore dictæ suspensionis & deliberationis censei nequeat fuisse hæredis aut legatarii, sed solum post acceptationem à die aditæ hereditatis aut legati. Unde etiam citati